

ZLATNO DOBA I SAVREMENA ISTORIJA

Poglavlje iz knjige Ivana Antića: Istorija galaksije, Zemlje i čoveka

Tekst je registrovan kao autorsko delo u
JAA - Autorska agencija za Srbiju a.d. Beograd

www.ivantic.info

© Copyright: 2018. by Ivan Antić

ISBN-13: 978-1978304277

ISBN-10: 1978304277

Potrebno je ovde detaljnije razlučiti kako je nastao prelaz iz starog u novo doba, sa savremenom istorijom, jer to pitanje zbunjuje mnoge istraživače alternativne, odnosno prave istorije.

Mnogi mitovi govore o 'Zlatnom dobu' ranog čovečanstva daleke prošlosti, u kome su ljudi živeli u miru, blagostanju i sreći, govorili jednim jezikom. Takvo doba je postojalo i trajalo je više desetina hiljada godina, prostor na kome su ljudi živeli širio se od Balkana i Zapadne Evrope sve do Dalekog Istoka i granice sa Kinom, od Sibira na severu do Egipta i severne Indije.

To su bili ljudi koji su prvi naselili planetu Zemlju i prilagodili joj se. Oni su imali znanja o svom kosmičkom, liranskom poreklu. Zemlju su naseljavali na više mesta odjednom, u dolini Inda, u Srednjoj Aziji, u predelu Kavkaza i današnje Ukrajine, na Balkanu i na Atlantidi. Ni oni nisu bili jedinstveni među sobom, ali nakon svih sukoba i patnji želeli su da na Zemlji stvore konačan mir i spokoj. Zato su razvijali civilizaciju bez upotrebe tehnologije, pretežno poljoprivrednu sa svim sredstvima dovoljnim za jednostavan život. To je trajalo hiljadama godina. Njihova zajednička postojbina bila je Velika Tartarija, domovina sloveno-arijevaca, koja se prostirala na celoj Aziji sve do Srednje Evrope. Njihovi potomci su današnji Sloveni i Evropljani. Taj drevni narod je govorio jednim zajedničkim jezikom i živio u miru i blagostanju. Njihov izvorni naziv je bio Srbi u Evropi, Serbi u severnoj Aziji i Srbinde u južnoj Aziji. Oni su izvor bele rase na planeti Zemlji. Na Balkanu su se Srbi takođe nazivali Iliri, što je u jeziku najkasnije sećanje na poreklo ljudske vrste sa sazvežđa Lira.

Iako su znali za svoje kosmičko poreklo nisu se oslanjali na njega već su želeli da ovde žive u miru, nakon svih kosmičkih sukoba kroz koje su prošli. Sećanje na svoje kosmičko poreklo je održano u narodnim igrama kod današnjih Slovena, kod Srba igra 'kolo' predstavlja kretanje planeta, izvorno zvano 'kolovrat', i svesno učešće duša da se inkarniraju na zemlji, da zaigraju u tom kolu. (Njihove narodne igre su izrazito duševne, odražavaju svest duše, i kao takve se jasno razlikuju od naroda jugoistočne Azije koji su bili pod uticajem reptiloida, a čiji plesovi odražavaju imitacije njihovih bogova, reptila, zmija, ili životinja i demona u Africi).

Da nije došlo do promene i danas bi tako živeli na ovom svetu, ali tada se ništa ne bi menjalo, ne bi došlo do evolucije svesti koju smo opisali u poglavlju o 'Stvaranju čoveka i početku istorije', da se sa čovekom pokrene zaokret u ispoljavanju božanske svesti, da osvešćenje u njemu započne od početka do konačne svesti o božanskom prisustvu. Da nije bilo promene i danas bismo znali, kao i onda, da smo 'deca svetlosti', 'sinovi božiji', ali bismo živeli u istim drvenim kućama i jahali konje. Živeli bismo samo u sećanju na svoje božansko poreklo i njega konzervativno održavali, ne bismo nikada napravili ključni zaokret ka samoj božanskoj svesti. Ne bismo imali svu moguću raznovrsnost iskustava svesti na ovom svetu.

Za taj zaokret bila je potrebna sila koja se protivi prirodnoj težnji ljudske duše da bude okrenuta samo svom božanskom izvoru, sila koju su ljudi zbog toga opažali kao negativnu silu - iako je i ona bila božanskog porekla jer ništa nije ni moguće izvan božanske celine koja omogućava sve.

Predstavnicima te negativne sile oličene u reptiloidima izveli su suptilnu diverziju u narodu Zlatnog doba. Učinili su to u Vavilonu stvaranjem svojih hibrida među ljudima (o tome više u narednom poglavlju) i na Atlantidi, gde su se takođe pomešali sa ljudima preko svojih ljudsko-reptilskih hibrida, i gde su pokrenuli korišćenje tehnologije u pogrešne svrhe. Korišćenje visoke tehnologije sa svešću koja nije kompletna je pogubno. To je dovelo do sukoba ne samo sa reptiloidima koji su pre ljudi naselili zemlju na Lemuriji, već i sa sloveno-arijevskom civilizacijom Velike Tartarije koja je u Atlantidi prepoznala kvarenje ideje o idealnom životu i uticaje reptiloida. Rezultat tih sukoba bile su velike geološke promene i kataklizme koje su dovele do potapanja kontinenata Atlantide i Lemurije, do pobede Velike Tartarije, ali i do razumevanja da konzervativno istrajavanje na opstanku Zlatnog doba nije moguće. Tada je odlučeno da se ono ukine i da započne savremeno doba sa savremenim čovekom, koji će znanjem i osvešćenjem da krene od početka, koji će prisustvo božanske svesti u potpunosti da ostvari kroz sebe samoga i svoja dela. To nije bilo moguće samo kroz nasleđe i sećanje na svoju kosmičku prošlost i liransko poreklo.

Tada je započeo proces materijalizacije svesti ljudske duše, koji su vodile vanzemaljske sile koje ćemo ovde nazvati 'arhontskim silama', po ugledu na gnostičko iskustvo o njima (a koje nam je oživeo i u dobroj meri, iako ne potpuno, objasnio antropozof Rudolf Štajner).

To je početak savremene istorije.

Da bi se stara istorija sakrila, bilo je potrebno podmetnuti lažne tragove. To su sve one kosti "naših predaka" kromanjonaca i neandertalaca. Oni su veštački stvoreni i uništeni samo da bi ostali kao lažan dokaz o ljudskoj istoriji. Oni koji su imali tehnologiju da sve to isplaniraju i izvedu, svakako su znali da je potrebno i to učiniti.

Stara istorija je takođe skrivena usled velikih promena koje je planeta Zemlja pretrpela zbog velikih ratova. Po svemu sudeći pre desetak hiljada godina došlo je do značajnog podizanja površine okeana, zbog čega su potopljeni mnogi primorski gradovi koji se tek nedavno otkrivaju. Te promene najverovatnije opisuju svi mitovi o velikom potopu, koji postoje na više mesta u svetu kod raznih naroda, ne samo u Bibliji. Velika je verovatnoća da je došlo do pomeranja polova, da su oblasti koje su danas polovi i nalaze se pod ledom nekada bile tople oblasti. To dokazuje i mit o Hiperboreji, drevnom središtu stare civilizacije bele rase, a za koju se u novijoj istoriji tvrdi da se nalazila daleko na severu. Svi kosmološki podaci o tome ukazuju na sazvežđa koja su vidljiva samo sa severnog pola. Po svemu sudeći Grendland skriva mnoge tajne pod svojim ledom.

Mnogi tragovi stare prošlosti su obrisani i skriveni u mitove i legende. Ali oni postoje i danas. To su sve one građevine iz daleke prošlosti koje se ni današnjom tehnologijom ne mogu izgraditi, koje svojom konstrukcijom pokazuju znanje o kosmičkim konstantama koje je moguće imati samo sa visoko razvijenom tehnologijom.

Pored građevina skriveno je i predanje, lažirana je i simbolika. Simboli su univerzalan jezik naše drevne prošlosti i svuda u svetu su isti.

Svastika - univerzalni simbol kosmoloških ciklusa kod sloveno-arijevaca.

Mnoge građevine drevne prošlosti postoje i danas svuda oko nas ali se lažno predstavljaju kao da su ih sagradile neke druge civilizacije, mnogo novijeg doba, na primer da pripadaju rimskom carstvu. Svi akvadukti po celoj Evropi mnogo su stariji od rimskog carstva. Hramovi sa mozaicima su najbolji dokaz da to nisu ostaci rimskih građevina već mnogo starijih, jer sadrže jasne simbole sloveno-arijevske civilizacije, a to su pre svega simboli svastike u svim njenim varijantama, kao i simbol cveta života. ***Svuda gde se ti simboli nalaze u svetu dokazuju da je tu bila sloveno-arijevska civilizacija.*** Svastika je univerzalni simbol kosmičkih ciklusa, od kretanja galaksije do smene godišnjih doba, a cvet života simbol ljudske duše.

Jedan od najboljih primera kako se istorija skriva jeste u Srbiji. Istorija srpskog naroda je direktno povezana sa izvornom sloveno-arijevskom civilizacijom Velike Tartarije, ali danas se o tome ne zna ništa. U Srbiji se nalaze mnoga arheološka nalazišta. Nalazište Romuliana u Gamzigradu,

istočna Srbija, je samo delimično otkriveno za javnost, delovi tog nalazišta su zatrpani da se ne bi videla istina, da su freske i motivi mnogo stariji od rimskih, da pripadaju zajedničkoj baštini sloveno-arijevskih naroda, čiji su Srbi jedan deo, možda i najstariji. DNK iz tih arheoloških ostataka se poklapa sa savremenim srpskim DNK, ali to se skriva. Drugi najstariji tragovi tog prararoda nalaze se takođe u Srbiji, u Lepenskom Viru i Vinči. Oni su pre 23.000 godina imali prvo pismo, 27 znakova tog pisma nalazi se u današnjem srpskom pismu, ćirilici; na Balkanu je otkriven prvi točak; tu su najstariji rudnici i obrada metala na svetu; tu je nađen i najstariji simbol jin-jang koji se danas lažno pripisuje kineskoj kulturi. Vinčanska kultura je najstarija kultura savremenog čoveka, prostirala se po celom Balkanu i većim delom Evrope. Ona predstavlja početak obnove ljudske kulture posle potopa i svih kataklizmi. Tu je započeta savremena istorija.

Jedan paradoks sve ovo dokazuje. Naime, u Vinči i Lepenskom viru su živeli u primitivnim kolibama a znali su za univerzalnu simboliku sloveno-arijevaca i kosmološke konstante koje nije bilo moguće znati prostim gledanjem u nebo. Taj paradoks dokazuje da je postojalo drevno znanje a da se nešto katastrofalno dogodilo što je unazadilo način života.

To se sistematski skriva i lažira. Da bi se sakrilo sloveno-arijevsko poreklo ljudske vrste izmišljene su rimska i antička Grčka civilizacija i njima je pripisano sve što je pripadalo sloveno-arijevcima. U starom Rimu se govorilo staroslovenskim jezikom, tako su se sporazumevali vojnici, legionari, koji su većinom poticali sa Balkana, od Srba koji su i onda tamo živeli kao i danas. Tada su nazivani Ilirima. Sačuvani su spiskovi imena rimskih legionara. To su sve srpska imena i prezimena koja i danas postoje. Latinski jezik je veštački jezik elite iz samoga Rima koji je izmišljen da bi se potisnuo jezik kojim su govorili Srbi toga doba.

Danas je Vinča u Srbiji najveća deponija nuklearnog otpada u Evropi. Mnoga druga arheološka nalazišta su uništena gradnjom vladinih zgrada. Danas se sve više lažiraju sama genealoška istraživanja kojima se ne može verovati.

Sve se to skriva iz razloga koje smo već objasnili: početak stvaranja novog doba sa raskidom veza iz prošlosti, bez oslanjanje na drevna znanja, početak rasta čoveka u znanju kroz rad i učenje, od početka do kraja. Zato je nova istorija započeta stvaranjem veštačke grčko-rimske istorije.

Jedan od načina da se sakrije drevna istorija bila su i velika osvajanja. Aleksandar Makedonski je bio najveći osvajač i on je bio slovenskog porekla, pravo ime mu je bilo Lesandar Veliki Karanović Srbljanin. Preci su mu iz današnje centralne Srbije. Potiče iz antičkoga bratstva koje je naseljavalo prostor Temnića, odnosno obale u gornjem toku reke Velike Morave (Srbija). Reč - karan - je sanskritskog porekla i znači - ruke, rukotvorci, narod srećne

ruke. Stari naziv današnjeg grada Kraljeva u Srbiji je bio - Karanovac, a u Temniću i danas postoji selo - Karanovci. Po svoj prilici pleme Karana u praistoriji živelo je u predelu između reka Morave i Ibra (Karanovca), znači u susedstvu svojih bliskih rođaka Temenića, što je i logično. Ta geografska bliskost jasno upućuje i na rodovsku bliskost dvaju srpskih antičkih plemena. U nauci je dokazano da su toponimi, i uopšte jezičko nasleđe, vrlo pouzdani putokazi otkrivanja istine, često pouzdaniji od materijalnih dokaza. Aleksandar Veliki (356-323 p.n.e) bio je najveći osvajač i vojskovođa Staroga sveta. Da je on zaista slovenskog porekla može se videti već kod Plutarha u delu "Slavni likovi antike", (drugi deo, strana 101, izdanje 1990. Beograd), u poglavlju "Preci i roditelji Aleksandrovi" Plutarh piše: "... da je Aleksandar po svome poreklu s očeve strane bio Heraklid od loze Karanove". Znači, Aleksandar je poreklom iz loze najčuvenijeg junaka antičke mitologije - Herakla, koga su Rimljani kasnije prozvali - Herkules, a koji je bio stvarna istorijska ličnost. To nam potvrđuje i čuveni francuski istoričar iz 1. veka Prico de Sent Mari u svom delu "Les Slave Meridionauh, Armand Le Shevalir", Paris 1674. godine. On ovde navodi mišljenja starih istoričara i pisaca koji tvrde da je Ilija ili Ilion osnivač Troje, po kome će se srpski prostor na Balkanu kasnije i prozvati Ilirijom, a srpska plemena ilirskim, bio u stvari sin Heraklov, odnosno sin "Boga Serbona", kako je Herakle prozvan od tadašnjeg sveta. Ovde se ne radi samo o mitologiji jer se iza imena Boga Serbona krije istorijska ličnost - Serbo Makeridov, veliki osvajač i vođa drugog pohoda Arijevaca u Aziju oko 1330. godine pre Hrista.

Aleksandar je odrastao među Srbima, kasnije nazvanih Ilirima i Tribalima. Svoju vlast je utvrdio najpre kod njih, na severu sve do reke Dunav, a zatim je krenuo da osvaja Grke. Dokaz da on nije Grk je to što je osvajao Grke na jugu, ubio je i jednog svog oficira samo zato što je govorio grčkim jezikom. Nakon toga je krenuo na osvajanje celog Srednjeg istoka, sve do Indije. On nije bio osvajač rušitelj već ujedinitelj. Sa svih svojih osvajanja sakupljao je ključna znanja i doneo ih na jedno mesto, u Aleksandriju. Na taj način je (svesno ili nesvesno, moguće je da je bio programiran da sve to uradi) učinio uslugu arhontskim silama da svo drevno znanje mogu da pakupe sa jednog mesta, iz aleksandrijske biblioteke, i da ga sakriju. To drevno znanje iz aleksandrijske biblioteke danas se nalazi u glavnoj biblioteci arhontskih sila, u Vatikanu, a grob Aleksandra Velikog Karanovića se zbog njegovih zasluga nalazi u Veneciji, u crkvi Svetog Marka. Grob Svetog Marka je zapravo grob Aleksandrov.

Međutim, najveći svedoci drevne civilizacija sloveno-arijevaca su pre svega piramide, koje su na celom svetu izgradili beli ljudi iz Zlatnog doba. Piramide su bile jednostavan, arhaičan pokušaj da se aktuelizuje prisustvo božanske svesti. Naime, piramida je jedini geometrijski oblik koji hercijan-

ske frekvencije pretvara u ne-hercijanske, na vrhu svake piramide može se izmeriti uzdizanje vertikalnog stupa ne-hercijanskog zračenja ka nebu, od 28 kHz, u prečniku od nekoliko metara. U podnožju svake piramide nalazi se protok vode, on je potreban da se dogodi transformacija iz hercijanske u ne-hercijansku frekvenciju.¹

Piramide su stvorene da bi na planeti Zemlji aktuelizovale kvantnu svest, božansku svest. One su bile poruka božanskoj svesti da na Zemlji ne raste samo džungla spontanog prirodnog života, već da su tu prisutna i individualna svesna bića, ljudi, koji su svesni božanske svesti i znaju kako da je transformišu kroz piramidalni oblik. Naime, božanska svest je sveprisutna, ali potrebna je njena aktuelizacija zato što ona postoji na dvojak način, kao neispoljena i ispoljena, u skrivenom ili implicitnom, i u otkrivenom ili eksplicitnom poretku. Ključna uloga ljudske svesti jeste da u sebi spaja ta dva poretka, neispoljeni sa ispoljenim kosmosom. Zato je čovek svestan oba. Čovek je i stvoren samo zato da bi ih spojio i izrazio kao jedinstvenu božansku celinu, kroz sebe samoga i kroz svoja dela.

Stvaranje piramida imalo je svrhu da se hercijanske frekvencije Zemlje uzdignu na viši nivo, do ne-hercijanskog zračenja, do viših dimenzija i svesti, kako bi na Zemlji bili mogući kultura i kreativnost, a ne samo prirodan život. ***Sažimajući hercijanske frekvencije iz okoline i transformišući ih u ne-hercijanske na svome vrhu, piramide šalju povratnu informaciju božanskoj celini da se ovde ta transformacija dogodila, a ona je mogla da se dogodi samo svesnom namerom i radom. Na taj način se kroz piramide svesni subjekt povezuje sa apsolutnom svešću.*** Sva kreativnost potiče od viših dimenzija, iz božanske svesti, koja se manifestuje kroz ne-hercijanske frekvencije. Zato je uloga piramida da se frekvencije Zemlje povežu sa frekvencijama božanske svesti. Samo kroz tu povezanost ljudi mogu kreativno da deluju na ovoj planeti.

Prva i najstarija piramida na Zemlji jeste današnja planina Rtanj, u Srbiji.

To je bio, može se reći, primitivan pokušaj ljudi iz Zlatnog doba da ispune svoju svrhu na ovoj planeti, da aktuelizuju svest u materiji. To je bio vrlo dobar pokušaj ali ne i dovoljan. Sve to je bilo potrebno sprovesti kroz čoveka, njegovu svesnost i delovanje, a ne samo kroz građevine od kamena.

¹ O prirodi hercijanske i ne-hercijanske frekvencije videti u mojim knjigama "Fizika svesti" i "Samadhi". Ukratko hercijanske frekvencije su one koje sačinjavaju fizički univerzum koji opažamo čulima, ne-hercijanske frekvencije odgovaraju višim dimenzijama koje su iza fizičkog univerzuma, i odgovaraju energiji kvantnog polja ili etra. Sa tom energijom su radili Nikola Tesla, dr. Nikolaj Kozyrev i Dr. Wilhelm Reich koji ju je nazvao *orgon*. Poznata je takođe i kao *chi* i *prana*. Ta frekvencija deluje trenutno, nezavisno od prostora i vremena, daleko brže od brzine svetlosti. Ona je u osnovi života. Njeno postojanje se skriva i lažira u mejnstrim nauci koja se uči na univerzitetima.

Zato je pomoću "negativnih" arhontskih sila započeto novo doba savremene istorije. Ono je započeto i održava se skrivanjem prave istorije i programiranjem uma da zaborav ljudi bude kompletna (o tim metodama ćemo se upoznati u daljem tekstu ove knjige). Sakriveni su tragovi starog doba ali su ključna znanja ipak sačuvana za budućnost kada će se proces buđenja čoveka dovršiti, takođe i kao nauka koja će ceo taj proces voditi u pravom smeru. To je drevno ezoterično znanje o kosmosu i čoveku koje nadilazi savremeno znanje, koje savremena nauka tek otkriva kao sebi nadmoćno znanje.² Ono je ostalo skriveno u nekim manastirima Srednjeg Istoka sve dok njegove delove nije otkrio i na Zapad doneo Georgij Ivanović Gurđijev (George Ivanovich Gurdjieff). Međutim, veliki delovi tog skrivenog znanja o prirodi kosmosa i ljudskoj duši preneti su drugim narodima koji su nastali mešanjem vanzemaljskih uticaja. Veliki i ključan deo znanja je prenet u Indiju u obliku Veda, drugi deo je prenet u Kinu u obliku znanja o suptilnim energijama prirode, Jin i Jang, koje svoju kompletnu nauku ima u Ji Đingu. Taoizam je bio lokalni kineski kult prirode koji je primio znanje o Ji Đingu i preuzeo ga sa svim modifikacijama, isto kao što su i lokalne demonističke religije Indije primile znanje Veda i modifikovale ga na sve moguće degenerativne načine. Sami Hindusi znaju da su im Vede doneli "beli mudraci sa severa", reč *veda* je staroslovenska i znači 'znanje'. Severno od Indije je bila sloveno-arijevska Tartarija. Najstarija arheološka nalazišta u Kini pokazuju ostatke belih ljudi riđe kose. Osnivač kineske kulture bio je legendarni Žuti Car, Huang Di, koji je verovatno zato bio nazvan "žutim" jer je imao kosu žute boje, koja se danas pogrešno naziva "plavom", verovatno da bi se i preko jezika sakrila prava istorija bele rase. Uostalom, prema predanju samih Kineza, osnovu taoizma, knjigu Tao Te Čing, (najčitaniju knjigu na svetu) Lao Ce je ostavio graničaru na graničnom prelazu kada se vraćao na zapad, i više ga nisu videli. Dakle, došao je u Kinu sa zapada da ostavi znanje i vratio se na zapad. On nije ni bio Kinez. Lao Ce nije kinesko ime već samo znači 'stari mudrac'. Na zapadu je u to doba bila velika sloveno-arijevska Tartarija.

Drevna znanja o suštini postojanja i ljudske duše pohranjena su u tim narodima da bi bila sačuvana za budućnost. Pohranjena su zato jer su izvorni ljudi morali da prođu kroz odiseju zaborava svoje suštine, kroz savremenu istoriju. Zato su sačuvana u narodima Indije i Kine jer oni imaju jači uticaj reptilskog dela mozga, i zato su konzervativni; do dvadesetog veka nisu se uopšte menjali. Uostalom, dokaz da je to znanje dato tim narodima, jeste i to što se priroda tog znanja uopšte ne uklapa u prirodu i mentalitet

² O tome videti u knjizi Fritjof Capra: The Tao of Physics, An Exploration of the Parallels between Modern Physics and Eastern Mysticism (Fontana/Collins, 1976)

samih tih naroda. Uzvišeno znanje Veda i Vedante potpuno je nespojivo sa mentalitetom Hindusa i njihovim demonizmom. Takođe ni mentalitet Kineza nije mogao da stvori uzvišenu filozofiju Ji Đinga koja je veza uma sa dušom i božanskom svešću. On su mnogo naučili iz tog znanja i ono je oblikovalo njihovu kulturu na pozitivan način, ali oni nikako nisu mogli da stvore to drevno znanje.

Tako je sačuvano znanje za budućeg čoveka, znanje koje se danas otkriva, za koje će čovek biti zreo da ga u potpunosti ostvari tek kada prođe ceo proces materijalizacije duše, odnosno kada svest svoje duše potpuno ostvari u materiji, kroz nauku i tehniku. Ali i kroz sebe samoga. Naime, pretvaranje hercijanske frekvencije u ne-hercijansku događa se u čoveku kroz praksu joge ili meditacije.³ Na tome se zapravo zasniva sva duhovnost i iskustvo transcencije kod ljudi. To je suština znanja koje je pohranjeno u Istočnim kulturama.

Mora se ovde naglasiti i to da je drevno znanje pohranjeno u Kini, i mnogo više u Indiji, pomešano i iskrivljeno na mnoge načine. Biće potrebno njegovo čišćenje pre prave upotrebe. Ali izgleda da je i to iskrivljavanje znanja bilo predviđeno, da ne bi mogli da ga upotrebe nezreli ljudi već samo oni koji imaju pravu zrelost, što znači u pravo vreme.

Čovek treba da bude zreo da može, u sebi i izvan sebe, iskustvom transcencije i ovladavanjem tehnike, da spoji božansku svest sa svim mogućnostima božanskog ispoljavanja, čak i u ovoj koja je prividno najdalja od božanskog izvora, kao što je materijalni život na planeti Zemlji, u čoveku ograničenom fizičkim telom i umom. Čovek koji je svestan samo svoga tela i uma i ničega izvan toga, predstavlja krajnju tačku suprotnosti božanskog ispoljavanja, krajnju tačku zaborava božanske svesti. Od nje je moguć samo povratak u izvorno stanje.

Kada božanska svest uspe da se ispolji i aktuelizuje u prividno najdaljem aspektu svog sopstvenog postojanja, onda je ona zaista potpuna, prisutna i ostvarena u celini.

³ O energetskim aspektima meditacije videti u mojim knjigama "Samadhi - jedinstvo svesti i postojanja" i "Meditacija - prvi i poslednji korak".